

Listamenn sýna í fokheldum húsum

Endurspeglar samtímann

Eftir Einar Fal Ingólfsson
ef@mbi.is

„Í DAG er fullkomlega eðilegt að setja upp sýningu í fokheldu húsnæði. Það endurspeglar samtímann,“ segir sýningarástjórin og myndlistarnáðurinn Póroddur Bjarnason. Hann er að tala um sýninguna *Fokhelt* sem hann hefur sett sannan en hin verður opnuð á morgun klukkan 15.00 í tveimur samliggjandi raðhúsum í Akrahverfinu í Garðabæ, að Breiðakri 17 og 19.

Auk Pórodds, sem hefur umnið að ýmsum sýningastjórværkefnum og umnið að myndist í fjöldu ára, setja upp verk í húsumum þau Erla Haraldsdóttir, Finna Árnar Arnarson, Helgi G. Óskarsdóttir, Hildigunnur Birgisdóttir, Ingólfur Órn Arnarson, Ívar Valgarðsson, Kristinn G. Harðarson og Sara Björnsdóttir. Rúnar Helgi Vignisson rithafnudur og Þýðandi ritar ímang að sýningunni.

Sóluskliti í gluggum

„Það er alltaf svoltið mál að fá húsnæði að sýna í, hvort sem það er svona húsnæði eða eittkvírt annan.

Eg var svo heppin að fá leyfi hjá húseigandunum, sem félst að að hleypa inn hópi af listamónnum, sem er vitaskulð ekkeri sjálfsgagt. Þessi hús eru til sölu, eru vara á markadínum. Það eru sóluskliti í gluggum,“ segir Póroddur.

„Eg felkk húsin lámuð í vor og tök þá áhettu að þau gætu selst á undirbúningstímanum. En eins og ástandið er var sú áhetta ekki jafn

mikil og fyrir tveimur árum.“

Póroddur tok séð tíma í að hugsa um hverskonar sýningu hann vildi setja upp í húsumum, hvort hann ætti að sýna eim, eða hvort listamennirnir settu að vera tvær eða fjórir. Hann hitti Sóru Björnsdóttur á fórum vegi, bar hugmyndina upp við hana og þegar henni leist vel að fór hugmyndin að þróast í áttina að því sem gestir geta sáð næstu fjórar helgar í húsumum við Breiðakur, en óþó er um helgar, frá klukkan 12 til 16.

„Hér eru hvorki lýsing né hiti og þess vegna þarf sýningin að vera opin á þessi tíma. Þetta snýst um birtima. Við notum hísleð hrátt og kalt eins og það er,“ segir Póroddur.

„I upphafi var ég háfismeikur við að bjóða listamónnum um að sýna í þessum aðstæðum, óttaðist að þær felli ekki ólum í geð, en það var missklínungur. Á endanum voru allir tilbúinir og skópuðu verk sem þássu í þetta umhverfi. Kristinn og Ívar áttu til að mynda báðir verk sem þeir höfðu hugsað í „svona“ húsnæði. Þetta hefur því gengið vel og átakalaust.“

Mjög fjölbreytileg verk

Póroddur segir þetta alt listamenn sem passi einstaklega vel við sýninguna, hver á sinn hátt. Þeir geti teknis á við óvæntar aðstæður, sumir hafa umnið með hversdaglegan ofnivið á bord við byggingar, aðreið og hugmyndir um ibúðir; verkin á sýningunni taka óneitalega mið af þeim tíma og þeim

Morgunblaðið/Heidi

I gráni nybyggingunu Tveir af listamönnum túa á sýningunni, þau ívar Valgarðsson og Sara Björnsdóttir, unnu að uppsetningu verka sínum í Garðabænum í goð. „Verkin eru mjög fjölbreytileg,“ segir sýningarástjórin.

stað sem þau eru sýnd á.

„Á sýningumi er vogmáverk, málverk á striga, skáptúrar, lágvindir, ljósmyndaverk, bíljánts-teikningar á vegg, meira að segja fasteignaauglysingar,“ segir hann og hler. „Verkin eru mjög fjölbreytileg.“

Póroddur kynntist Rúnari Helga fyrir nokkrum árum á fótboalta-

leikjum í Garðabæ, en þeir eru báðir aðfluttið Garðbeingar. „Ég hafði lesið eftir hann þjólingar og greinar og þar á meðal grein í Morgunblaðinu með yfirskriftunni: „Hvað ert þú að gera í Garðabæ? Ég var oft spurður að því þegar ég flutti hingað. Ég hugsaði strax til Rúnars Helga þegar ég ákvæð að gera þessa sýningu, talaði um að hann skrifði

innangang en það hefur þróast á óhefð-budum hátt, hann er eiginlega hluti af listarmannateymini.“

Engin kreppsýning

„Sýningin er örðin til fyrir velvilja listamannanna og annarra sem koma að henni,“ segir hann. „Þetta er engin kreppsýning – en auðvitað má túlka hana á ýmsan hátt.“